Cuvântul lui Dumnezeu pentru biserica neamului român

Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, în acest nume coboară *Cuvântul lui Dumnezeu* peste turma bisericii neamului român. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt, şi sunt *Cuvântul lui Dumnezeu*. Am loc pregătit de Mine, de deasupra căruia glasul Meu de Păstor cuvintează, iar locul acesta este în mijlocul neamului român, din care Mi-am ridicat un popor ucenic, lucrător cu Mine în zilele acestea peste via Mea, peste sufletul neamului român, la care Eu am coborât iarăşi de la Tatăl pe pământ la om, şi sunt învăluit în cuvânt. Amin.

Mâna Mea dumnezeiască ţine acum în ea mânuţa care-Mi scrie olograful cel pentru turma bisericii neamului român, iar glasul Meu umple de cuvânt grădina în care cobor ca să se scrie cuvântul Meu.

Te îmbrăţişez în cuvânt, neam român, turmă aleasă pentru ca să vin Eu, Domnul, în mijlocul tău şi să Mă fac cuvânt, acum, la sfârşit de timp. Nu pot să trec peste durerea ta, chiar dacă tu nu ştii că o ai, căci cel ce doarme faţă de Mine, nu-şi simte boala şi durerea care Mă îndurerează pe Mine de la el. Tu eşti sub durerea pe care nu ştii că o ai, dar pentru că în curând o vei simţi, Mă apropii să te mângâi şi să-ţi spun că se bucură în numele tău cei ce singuri, unii pe alţii, fără de Mine se aşează peste tine ca să-ţi facă ţie bine, zic ei, dar lor nu le e de tine, tată, ci le e doar de ei şi de slava lor, pentru că ei uită că deasupra a toate cele omeneşti ale lor stă Dumnezeu priveghind şi judecându-le pe toate ca Dumnezeu, şi nu ca omul, căci iată, omul care-şi zice slujitor, şi mai-mare peste slujitori în numele Meu peste tine, face păcat asupra ta, cum că veghează pentru tine şi peste tine, dar cei ce s-au aşezat şi se tot aşează mai-mari peste tine ca să te păstorească, zic ei, nici pe ei înşişi nu se pot ocroti de cele ce vor veni peste tine şi peste ei pentru păcatul lepădării de credinţa cea de la sfinţi, căci biserica cea care trebuia să rămână portretul Meu între cei ce pe pământ se numesc pe ei înşişi ai lui Dumnezeu, nu mai este ea cu rochiţa curată, şi iată, şi-a vândut şi îşi vinde rochiţa pe bani şi pe slavă omenească, şi aceasta prin cei mari de peste ea, tată.

Te strâng la pieptul Meu duios de Păstor din cer venit la tine, turmă a neamului român, căci te cuprinde de peste tot şi tot mai mult urâciunea pustiirii, precum proorocii Scripturii au proorocit despre urâciunea pustiirii care iată unde-şi lărgeşte locul! Tu eşti aproape vândută, tată, şi tu nu ştii, turmă a neamului român. Au venit şi s-au aşezat în numele tău şi peste tine oameni îmbrăcaţi în cuvânt şi în haină de om sfânt, şi nu sunt de la Mine aceştia, şi sunt de la oameni, tată, că nu aşa se aşează peste turmă un cioban pentru ea, o, nu aşa, tată!

Iată ce lacrimi de jale curg acum înaintea tronului Meu pentru viaţa ta, turmă robită de cei ce te mint pe tine că sunt de la Mine peste tine! Suspină cu jale cel ce a fost peste tine patriarh până acum, căci i-a fost firul vieţii tăiat de cei lacomi de slavă şi de scaun înalt de păstor, iar pentru trimiterea lui fără voia Mea la Mine, am trecut multe păcate de-ale lui la cei ce i-au tăiat lui partea vieţii trupeşti ca să domnească ei, şi iată, domnesc, şi încă se aşează să domnească pe scaune tot mai înalte, dându-şi unii altora slavă pentru slavă. Dar deschide-ţi tu urechea, turmă a neamului român, ca să auzi duhul celui ce grăieşte cu Mine înaintea tronului Meu, acum, când Eu, Domnul, sunt plin de suspin şi de jale pentru viaţa ta, durere pe care el Mi-o vede acum, şi o simte cu tot duhul lui. Au trecut patruzeci de zile de la sosirea lui la Mine din mijlocul tău, iar Eu îi slobozesc duhul ca să auzi tu grăirea lui cu Mine înaintea ta. Amin, amin, amin.

– Sufleţelul meu, mărite Doamne în cer şi pe pământ, a primit de la îngerul meu aripioare îndată ce omul m-a desfăcut de trupul meu, după ce am stat pe scaunul bisericii neamului

român, aşezat pe el o dată prin voia omului şi a mea, şi încă o dată prin voia Ta, Doamne, după ce neamul român s-a trezit din somn ca să-şi smulgă de pe ochi întunericul şi să vadă, iar eu eram atunci pe scaunul bisericii, şi am fost ameninţat să plec de pe el ca să-mi scap viaţa şi să rămână scaunul gol pentru cel ce era să vină pe el după schimbarea vremii. M-am retras umilit şi aplecat, dar îndurerat pentru soarta cea apăsătoare peste turma neamului român. Dar Tu, Cel ce ai în mână tot sfatul Tău cel bine întocmit, ai privit spre mine ca să mă ridici de jos şi să mă aduci înapoi peste turma Ta, încercată de cei duşmani ei din mijlocul ei, căci neamul român e neamul Tău cel ales acum, Doamne. Ai coborât atunci cuvânt proorocesc în grădiniţa cuvântului Tău de la Pucioasa şi ai poruncit celor de la gura izvorului Tău de cuvânt să mă caute şi să-mi şoptească de la Tine voia Ta peste mine. Ei m-au găsit şi mi-au grăit cuvântul cel din partea Ta, care mă vestea să mă întorc înapoi, în fruntea turmei, căci ochiul Tău de Păstor îmi va veghea viaţa şi paza ei şi a turmei. Când eu am primit din partea Ta cuvânt, Doamne, Duhul Tău m-a cuprins în El, şi eu am crezut şi am împlinit cu umilinţă ceea ce mi-ai cerut. Tu eşti Cel ce m-ai aşezat atunci iarăşi pe scaunul bisericii, iar eu am stat pe el, şi apoi am putut să Te ascult şi să împlinesc prin puterea Ta planul Tău.

Puţin timp a trecut, şi Tu ai trimis apoi la mine din partea Ta pe cel ales de Tine pentru biserica Ta cea vie a neamului român. L-am ascultat pe el atunci cu tot cuvântul cel venit din partea Ta spre mine prin el, cuvânt cu care anunţai planul Tău ceresc peste biserică, şi pe care eu l-am crezut şi l-am împlinit. M-am ridicat, la cuvântul Tău cel sfânt şi drept, şi l-am aşezat arhiereu de la Tine pe cel iubit al Tău pentru vremea aceasta. Nimeni nu l-a numit pe el când a fost să fie el aşezat păstor de la Tine pentru oi. Atunci m-am ridicat eu şi le-am spus tuturor numirea mea peste el, numire de la Tine, şi el a fost atunci aşezat, şi eu am făcut cum Tu mi-ai poruncit, Doamne. L-ai trimis apoi la mine cu dorul Tău cel mare pentru zidire de nou aşezământ sfânt, de la Tine proorocit să fie peste faţa neamului român. Eu l-am ascultat părinteşte şi am înţeles trimiterea Ta spre mine cu solie prin el. Duhul meu, cuprins atunci în bucuria Ta, s-a unit cu Tine şi s-a bucurat şi a crezut şi a împlinit, şi cu ştirea Ta şi a mea a mers el şi a aşezat pe pământ prin poruncă cerească biserica Noul Ierusalim de la Pucioasa. O, dar n-a trecut mult timp, şi toţi cei ruşinaţi de neîmplinirea în ei a feţei Tale slăvite, a voii Tale măreţe, Doamne, s-au sculat cu duşmănie, cu duh de om, şi l-au culcat la pământ pe cel ales de Tine, aşa cum şi Tu ai păţit de la mai-marii templului, care nu Te-au voit pentru ei de la Tatăl. Eu n-am mai putut atunci să-l ocrotesc pe cel din partea Ta între ei ales, iar el stă de atunci îngenuncheat, şi toţi cei ce-şi zic mari şi păstori, îl umilesc pe el şi îl ţin sub robie, Doamne.

Lucrarea cuvântului Tău de la Pucioasa umple cerul cu taina ei cea de la Tine, iar pe pământ toţi sunt orbi în jurul ei, şi numai cei ce ajung la Tine văd în lumină şi se cutremură cu duhul dacă au apăsat cu mâna lor ca să bage sub obroc lumina aceasta, cu care ai venit din nou pe pământ, şi ai venit în mijlocul neamului român. Cuvântul Tău cel blând este lumina, şi nu este om să îl urmeze, căci omul stă în întuneric, Doamne, iar întunericul nu poate cuprinde în el lumina, dar lumina Ta de azi a cuvântului Tău duios de Păstor luminează întunericul şi fuge în întuneric întunericul, Doamne.

Mi-e tare milă de cel în obezi ţinut de cei ce stau pe tronuri de biserică, mi-e tare milă de el, precum şi pe pământ mi-a fost după ce el a fost neînţeles şi apoi umilit de mulţi. Dar voiesc acum, cu voia Ta, să ştie de la mine şi de la Tine, să ştie toţi cei ce sunt stăpâni peste turma bisericii că ei nu sunt. El este, că e de la Tine aşezat, Doamne, dar ei nu sunt. Eu am stat de două ori pe scaunul bisericii neamului român, şi a doua oară m-ai aşezat Tu pe el, şi m-ai numit al şaselea patriarh al bisericii neamului român, căci am stat de două ori pe scaunul ei, iar pe el l-ai numit al şaptelea, vestit de Tine încă din vremea mea. Mi-ai dat acum trecere spre pământ cu cuvântul lângă cuvântul Tău, ca să audă biserica grăirea Ta cu mine, şi a mea cu Tine, în numele Tău pentru biserica neamului român, care nu mai are păstori, căci ei sunt şi vor fi altceva decât păstori, şi toate se strică de la locul lor pentru necredinţa lor, cu care şi-au scris

lepădarea de Tine, lepădarea lor de părinţi şi de sfinţi, Doamne. Dar Tu ai avut milă de mine pentru fapta mea cea pentru lumina lucrării Tale, aşa cum scrie despre mine în cartea Ta de azi, cartea cuvântului Tău cel de cincizeci de ani peste neamul român, şi mi-ai dat acum intrare în odihnă, iertându-mi mie păcatele toate prin jertfirea mea pe altarul Tău, căci am voit să mă scol şi să pun stavilă întunericului care s-a pornit să cuprindă biserica neamului român şi care, iată-l, se întinde peste ea, Doamne, iar cel ce m-a adus jertfă pe altarul Tău nu mi-a făcut rău, căci eu am ajuns la Tine, şi voi fi mărturisitorul Tău din mijlocul bisericii celei biruitoare a Ta, prin care sfinţii Tăi se odihnesc şi îi sprijină pe cei sfinţi ai Tăi de pe pământ. Amin, amin, amin.

– Tatăl Fiul şi Duhul Sfânt, în acest nume am coborât Eu, Domnul, acum cuvânt peste turma bisericii neamului român, lângă Mine cu cel ce a fost până acum patriarh peste ea, iar peste ea Eu nu mai număr mai mult, căci am sfârşit de numărat. Amin.

Tu, cel ce ai fost de două ori patriarh peste biserica neamului român, te-am scris acum pe nume mărturisitor din cer al lucrării Mele de nou Ierusalim pe pământul român, şi te aşez în odihnă şi în lucru ceresc peste turma neamului român, căci ai fost jertfit pe altarul acestui neam, pe care l-ai iubit şi pentru care ai trudit, după ce Eu, Domnul, te-am aşezat prin cuvântul Meu să stai încă o dată pe scaunul bisericii acestui neam şi să împlineşti voia Mea. Cel pe care tu l-ai aşezat din partea Mea pentru biserica Mea, acela este, iar ceilalţi nu sunt, ci sunt din sinagoga satanei, şi se zic pe sine că sunt ai Mei, dar nu sunt, ci mint, şi pe aceştia Eu îi voi face să se închine în cer şi pe pământ la picioarele celui iubit al Meu şi vor cunoaşte că Eu îl iubesc, după cum este scris în Scripturi pentru vremea aceasta. Iar ţie îţi spun: am lăsat înaintea ta o uşă deschisă, pe care nimeni nu poate s-o închidă, fiindcă, deşi ai avut putere mică, tu ai păzit cuvântul Meu şi n-ai tăgăduit numele Meu. Ştiu faptele tale, şi ai venit şi ţi-am dat cununa răbdării, şi Eu scriu acum pe tine numele Meu şi numele cetăţii Mele, al Noului Ierusalim, care s-a aşezat din cer, de la Dumnezeu în mijlocul neamului român, şi numele Meu cel nou, *Cuvântul lui Dumnezeu*. Amin.

Cine are urechi, să audă ceea ce Duhul a grăit bisericii neamului român. Amin.

Sfârşesc cuvântul Meu peste turma bisericii neamului român.

Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

31-08/13-09-2007